

28 ΙΟΥΝΙΟΥ 2020

† ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Ἀνακομιδὴ τῶν ἱερῶν λειψάνων Κύρου καὶ Ἰωάννου τῶν ἀναργύρων (412).

Ἦχος β'. Ἐωθινὸν γ'.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος Δι-Θ

Η ε ο ο ο ο ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα
νεν η μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο
νο μα τι Κυ ρι ι ι ου ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Η ε ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν
ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα
τι Κυ ρι ι ι ου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ο τε κα τη ηλ θες προς τον θα να τον η ζω η η
α θα α να τος το τε τον Α δην ε νε ε κρω σας

δο νι κα θα ρα ει λησας και α ρω ω μα σιν εν
μνη μα τι και νω κη δευ σας α πε θε το αλ λα τρι η
με ρος α νε στης Κυ υ ρι ε πα ρε χων τω κο σμω το
με γα ε ε ε λε ος Δ
Δόξα.

Ταις μυ ρο φο ο ροις Γυ ναι ξι πα ρα το μνη
μα ε πι στας ο Αγ γε λος ε βο ο ο ο ο ο α ε
τα μυ ρα τοις θνη τοις υ παρ χει αρ μο ο δι α Δ
Χρι στος δε δι α φθο ρας ε δει χθη αλ λο τρι ος ε αλ λα
κραυ γα σα τε α νε στη ο Κυ υ ρι ος πα ρε χων
τω κο σμω το με γα ε ε ε λε ος Δ
Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Υπερ δε δο ξα σμε ε νη υ παρ χεις Θε ο
το κε Πα ρθε νε υ μνου μεν σε ε δι α γαρ του Σταυ ρου
του Υι ου σου κα τε βλη θη ο Α δης και ο θα να
τος τε θνη κε ε νε κρω θεν τες α νε ε στη μεν και ζω
ης η ξι ω θη μεν ε τον πα ρα δει σον ε λα βο μεντην

αρ χαι αν α πο λου σιν ^ε δι ο ευ χα ρι στουν τες δο
ξο λο γου ου μεν ως κρα ται ον Χρι στον τον Θε ον η μων
και μο νον πο λυ ε ε ε λε ον ^Δ

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Τον λι θον του μνη μα τος σφρα γι σθη ναι μη κω λυ υ
υ υ υ υ σας ^ε την πε τραν της πι ι στε ως α να
στασ πα ρεσ χες πα σι Κυ ρι ε δο ο ο ξα σοι ^Δ
Δόξα.

Των μα θη τω ων σου ο χο ρος συν Μυ ρο φο
ροις γυ ναι ξιν α γαλ λε ται συμ φω ω ω ω ω ω νως ^ε
κοι νην γαρ ε ορ την συν αυ τοις ε ορ τα α ζο μεν
εις δο ξαν και τι μην της σης α να στα σε ως και δι αυ
των φι λανθρω πε Κυ υ ρι ε τω λα ω σου πα ρα σχου
το με γα ε ε ε λε ος ^Δ

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Υπερ ευ λο γη με ε νη υ παρ χεις Θε ο
το κε Παρ θε νε υ μν ε μεν σε ^ε δι α γαρ του εκ σου

σαρκω θε εν τος ο Α δησηχ μα λω τισται ο Α δαμ
α να κε κληται η κα τα ρα νε νε ε κρω ται η
Ευ α η λευ θε ρωται ο θα να τος τε θα να α τω
ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι ο α νυ
μηντες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χριστος ο Θε ος η μων
ο ου τωσεν δο κη σας δο ο ο ξα σοι

Εὐλογητάρια ἀναστάσιμα Θεοφάνους Βατοπαιδινού.

Ἦχος π̣ᾠ̣ Κε ρ

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο
ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ
Των α γγε λων ο δη η η μος κα τε
πλα γη ο ρω ω ν σε ε εν νε ε κροι οις λο γι
σθε ε ε ε ντα τα θα να τα δε Σω ω ω τερ
την ι σχυν κα θε λο ο ον τα και συν ε ε αυ
τω ω τον Α δαμ ε γει ρα ντα και εξ
α δσ παν τας ε λευ θε ρω ω σαν τα

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ²² δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ ⁹

Τ ι τα μυρα συ μπα θως τοις δα ακρυ σι ²² ω ω

μα α θη τρι αι κιο να α α α τε ⁹ ο α στρα

πτων εν τω τα φω Α αγ γε λος ²² προ σε φθε εγ

γε ε το ταις μυ ρο φο ο ο ο ροις ⁹ ι δε τε ε υ

μεις τον τα α φον και η σθη τε ⁹ ο Σω τηρ

γαρ ε ξα νε ε ε στη τσ μνη η μα τος ⁹

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ²² δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ ⁹

Λ ι ι α αν πρω ι̇ μυ ρο φο ροι ε εδ ρα

μον ²² προς το μνη η μα α σθ θρη νο λο γσ ς ς ς

σαι ⁹ αλλ ε πε στη προς αυ τας ο αγ γε λος

και ει ει ει ει πε ²² θρη νσ ο ο και ρο ος πε ε παυ

ται μη κλαι ε τε ⁹ την α να στα σιν δε α

πο στο λοις ει ει πα τε ⁹

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ

Μ υ ρο φο ροι γυ ναι αι αι κες με τα μυ

ρων ελ θσ σ σ σ σαι προς το μνη η μα σθ

Σω ω ω ω τερ ε νη χσν το αγ γε ε ε λσ

προς αυ τας φθε γγο με ε ε ε νσ τι με τα α α νε

κρων τον ζω ω ων τα λο γι ζε σθε ως Θε

ος γαρ ε ξα νε ε ε στη τσ μνη η μα τος

Δ ο ξα Πα τρι ι ι και Υι ω ω και αι Α γι ω

Πνευ μα τι

Π ρο σκυ νσ μεν Πα τε ε ε ρα και τον τσ

τσ Υι ο ο ο ον τε και αι τω ω Α α γι ον

Πνε ε ε ευ μα την Α γι αν Τρι α α α δα εν

μι α τη ου σι ι ι ι α συν τοις Σε ε ε ρα

φι μι κρα α ζον τες το Α α γι ος Α γι

ος Α γι ος ει Κυ υ ρι ε

Κ αι νυ υ υν και α ει και εις τας αι ω ω

ω ω να ας τωων αι ω ω νων α μην ^u₉

Ζ ω ο δο την τε κς ς ς σα τον Α δαμ

α μαρ τι ι ι ι ας ^{v'}₂₂ ε ε λυ υ τρω ω σω Παρ

θε ε ε ε νε ^u₉ χαρ μο νην δε τη Ε ε ευ α α

ντι λυ πης πα ρε ε ε εσ ^{v'}₂₂ χες ρευ σαν τα α α ζω

η ης ι ι θυ νε προς ταυ την δε ^u₉ ο εκ

σς σαρκω θει εις Θε ος και α ανθρωπος ^u₉

Α λλη λς ι α Α λλη λς ς ι α ^{v'}₂₂ Α λλη

λς ι α α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^u₉

Τὸ τρίτον.

Α λλη λς ι α Α λλη λς ς ι α ^{v'}₂₂ Α λλη

λς ι ι α α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ^χ₇

ο ο ος ^u₉

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος $\lambda\acute{\eta}$ Κε φ

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ^{u q}

Tων Α γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη

ο ρω ων σε εν νε κροις λο γι σθεντα^{u q} τϷ θα να α

τϷ δε Σω ω τε ρ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν

ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα^{u q} και εξ α δϷ

παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα^{u q}

Eυ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ^{u q}

Tι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σι^{v' u q} ω μα θη

τρι αι κη να τε^{u q} ο α ζραπτων εν τω τα φω Α

γγε λος προ σε φθε γγε το ταις μυ ρο φο ροις^{u q} ι δε τε υ

μεις τον τα α φον και η σθη τε^{u q} ο Σω τη ρ γαρ ε

ξα νε ε στη τϷ μνη μα α τος^{u q}

Eυ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ^{u q}

Λι αν πρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνη

μα σθ θρη νο λο γησαι ^{u q} αλλ ε πε στη προς αυ τας ο

Α γγε λος και ει ει πε θρη νθ ο και ρος πε παυ ται

μη κλαι ε τε ^{u q} την α να στα σιν δε Α πο στο λους ει ει

πα α τε ^{u q}

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ ^{u q}

Μ υ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υ ρων

ελ θη σαι προς το μνη η μα σθ Σω τε ρ ^{u q} εν η χθ εν

το Α γγε ε λθ προς αυ τα ασ φθε γγο με ε νθ τι με

τα νε κρων τον ζων τα λο γι ζε σθε ^{u q} ως Θε ος

γα ρ ε ξα νε ε στη τθ μνη η μα α τος ^{u q}

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^{v' z} και Α γι ω Πνευ μα

τι ^{u q}

Π ρο σκυ νθ θ μεν Πα τε ε ρα και τον τθ θ τθ

Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα ^{u q} την α γι ι

αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις

Σε ρα φειμ κρᾶζοντες το Α α γι ος Α γι ος ^{υ ρ} Α

γι ος ει Κυ ρι ι ε ^{υ ρ}

Κ αι νυ υν και α ει και εις τῃς αι ω ναςτων

αι ω νων α μην ^{υ ρ}

Ζ ω ο δο ο την τε κῶ ς σα ε λυ τρω σω Παρ

θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας ^{υ ρ} χαρ μο νη ην δε

τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα

ζω ης ^{ν ρ} ^{ζ ζ} ι θυ νε προς ταυ την δε ^{υ ρ} ο εκ σῶ σαρκω θεις

Θε ος και αν θρω ω πος ^{υ ρ}

Α λλη λῶ ἰ α Α λλη λῶ ἰ α ^{ν ρ} ^{ζ ζ} Α λλη λῶ

ἰ α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^{υ ρ} (δεις)

Τὸ τρίτον

Α λλη λῶ ἰ α Α λλη λῶ ἰ α ^{ν ρ} ^{ζ ζ} Α λλη

λῶ ς ἰ ἰ α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ο ος ^{υ ρ}

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ηὐλόγηταί Σου...

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος β΄.

Μετὰ τὸ πάθος, πορευθεῖσαι ἐν τῷ μνήματι, πρὸς τὸ μυρίσαι, τὸ σῶμά σου αἱ γυναῖκες, Χριστὲ ὁ Θεός, εἶδον Ἀγγέλους ἐν τῷ

τάφω και ἐξέστησαν· φωνῆς γὰρ ἤκουον ἐξ αὐτῶν, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος Βου ς

Ἀντίφωνον Α

Ε ν τῶ οὐρανῷ τα ὀμματα ἐκπέμπω μου
τῆς καρδίας πρὸς σε Σωτῆρ σῶσον με σηεπιλαμψει ς

Ε λεῆσον ἡμᾶς τοὺς πταιόντας σοι πολυ
καθεκαστην ὡραν ὦ Χριστέ με ς καιδος προτελους
τροπους του μετανοειν σοι ς

Χ Δ οξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευ
ματι και νυν και αι και εις τους αιωνων αι
ωνων αμην ς

Α γιω Πνευματι το βασιλευειν πελειτο
αγια ζειν το κινειν την κτισιν ς Θεοος γαρ
εστιν ομοουσιος Πατρι και λογω ς

Ἀντίφωνον Β

Ε ιμη οτι Κυριος ην εν ημιν τις
ικανος σωος φυλαχθηναι ς εκ του εχθρου αμα

και αν θρω πο κτο ο νϛ

Tοις ο δου σιν αυ των μη πα ρα δω ως Σω τερ
τον σονδουλον λε ε ον τος τροπον κατ ε μου κι νϛ

εν ται και γα αρ οι εχ θροι οι μϛ

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Aγι ω Πνευ μα τι ζω αρ χι ι α και γε ε ρα
ας παν τα γαρ τα κτι στα ως Θε ος ων δυ να μοι συν τη

ρει εν Πατρι ι δι Υι ου ου δε

Ἀντίφωνον Γ

Oι πε ποι θε τες ε πι Κυ ρι ον ε οι
κα σιν ο ρει τω α γι ω οι ου δα μως σα λευ ον ται

προσβολαι αι στου Βε λι ι αρ

Eν α νο μι αις χει ρας αυ των μη εκ τει
να τω σαν οι θει ως ζωντες ου γαρ ε α Χρι στος τη

ρα βδω τον κληροναυτου ε

Χ Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην ε

Α γι ω Πνευ μα τι προ σπη γα α ζει πα σα
σο φι α εν θεν χα ρις Α α πο στολοις και τοις α θλοις κα τα
στε ε φονται Μα ρ τυ ρες και προ φη η ται ο ρω σι ε

Τὸ Προκείμενον.

Χ Ε ξε γε ρ θη τι Κυ ρι ε ο Θε ος μου
εν προ στα γμα τι ω ε νε τει λω και συ να γω γη λα
ων κυ κλω σει σε ε

Στίχος α'. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με καὶ ρῦσαί με.

Χ Ε ξε γε ρ θη τι Κυ ρι ε ο Θε ος μου
εν προ στα γμα τι ω ε νε τει λω και συ να γω γη λα
ων κυ κλω σει σε ε

Στίχος β'. Ἀνάστηθι, Κύριε, ἐν ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασιν τῶν ἐχθρῶν σου.

^χ Ε ξε γερ θη τι Κυ ρι ε ο Θε ος μου
 εν προ στα γμα τι ω ε νε τει λω και συ να γω
 γη λαων κυ κλω σει σε ε ε

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Ἦχος Δι-θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον
 Κυ ρι ο ο ον

Ὁ διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος: Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἑωθινὸν Γ'

Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον (ιστ' 9-20).

Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς πρῶτῃ πρώτῃ σαββάτου, ἐφάνη πρῶτον Μαρίᾳ τῇ Μαγδαληνῇ, ἀφ' ἧς ἐκβεβλήκει ἑπτὰ δαιμόνια. Ἐκείνη πορευθεῖσα ἀπήγγειλε τοῖς μετ' αὐτοῦ γενομένοις, πενθοῦσι καὶ κλαίουσι, κἀκεῖνοι ἀκούσαντες ὅτι ζῆ καὶ ἐθεάθη ὑπ' αὐτῆς, ἠπίστησαν. Μετὰ δὲ ταῦτα

δυσὶν ἐξ αὐτῶν περιπατοῦσιν ἐφανερώθη ἐν ἑτέρᾳ μορφῇ, πορευομένοις εἰς ἀγρόν. Κακῆϊνοι ἀπελθόντες ἀπήγγειλαν τοῖς λοιποῖς· οὐδὲ ἐκεῖνοι ἐπίστευσαν. Ὑστερον ἀνακειμένοις αὐτοῖς τοῖς ἑνδεκα ἐφανερώθη, καὶ ὠνείδισε τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν καὶ σκληροκαρδίαν, ὅτι τοῖς θεασαμένοις αὐτὸν ἐγγηγερμένον οὐκ ἐπίστευσαν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα κηρύξατε τὸ εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει. Ὁ πιστεύσας καὶ βαπτισθεὶς σωθήσεται, ὁ δὲ ἀπιστήσας κατακριθήσεται. Σημεῖα δὲ τοῖς πιστεύουσι ταῦτα παρακολουθήσει· ἐν τῷ ὀνόματί μου δαιμόνια ἐκβαλοῦσι· γλώσσαις λαλήσουσι καιναῖς· ὄφεις ἀροῦσι· κἂν θανάσιμόν τι πίωσιν, οὐ μὴ αὐτοὺς βλάβει· ἐπὶ ἀρρώστους χεῖρας ἐπιθήσουσι, καὶ καλῶς ἔξουσιν. Ὁ μὲν οὖν Κύριος μετὰ τὸ λαλήσαι αὐτοῖς ἀνελήθη εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ. Ἐκεῖνοι δὲ ἐξελθόντες ἐκήρυξαν πανταχοῦ, τοῦ Κυρίου συνεργοῦντος καὶ τὸν λόγον βεβαιοῦντος διὰ τῶν ἐπακολουθούντων σημείων. Ἀμήν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἅγιος Πρωτομάρτυρ Ἰωάννης ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

Χ Δ

Ε λε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα τα

το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος των οι

κτιρωων σθ ε ξα λειψοντο α νο μη μα μθ

Ε πι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι

ας μθ και α πο της α μαρ τι ας μθ κα θα ρισον

με

Οτι την ανομιαν με εγω γινωσκω και
η αμαρτια με ενωπιον μεστι δια παν

τος

Σοι μονω η ημαρτον και το πονηρον ε
νωπιον σε ποιησα οπως ανδικαιω
θης εν τοις λογοις σε και νικησης εν τω κρινεσθαι

σε

Ιδω γαρ εν ανομιαις συ νεληφθην και εν
αμαρτιαις εκισσησε με η μητηρ μου

Ιδου γαρ αληθειαν ηγαπησας τα α
δηλα και τα κρυφια της σοφιας σε δηλωσας

μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως.

Χ

Ιδω γαρ αληθειαν ηγαπησας τα αδηλα και

αι τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο φι ι ι

α ας σϝ ϝ ϝ ε δη λω ω ω ω σα α α α α ας

μοι οι οι οι οι

Ὁ ἀ χορός.

Ε ις πο ο λ λα ε ε τη δε σπο ο τα

Ρ αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σο

μαι πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευκανθη σομαι

Α κου τι εις μοι α γα λ λι α σιν και ευφρο

συ νην α γα λ λι α σονται ο στε α τε τα πεινω με

να

Α πο σρε ψον το προ σω πον σϝ α πο των α

μα ρ τι ων μϝ και πα σας τας α νο μι ας μϝ ε ξα λει

ψον

Κ αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε

ος και πνευ μα ευ θες εγ και νι σον εν τοις εγ κα τοις

μδ

Μη αποριψης με απο τω προσωπεσ και
το Πνευμα στο αγιον μη αντανελης απε

μδ

Αποδος μοι την αγαλλιασιν του σωτη
ριου σ και πνευματι ηγεμονικωστηριξον

με

Διδαξω ανους τας οδους σ και ασε
βεις επι σε επιστρεψοσι

Ρυσαι με εξ αιματων ο Θεος ο Θεος της
σωτηριας μαγαλλιασεται η γλωσσα μα την
δι και ο συνησ

Κυριε ταχειλη μου ανοιξεις και το
στομαμα αναγγει την αινεσιν σ

Οτι ειη θελησας θυσιαν εδωκα αν
ο λοκαυτωματα ουκ ευδοκησεις

Θ υ σ ι α τ ω Θε ω πνευ μα συν τετριμ με νον
καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην
ο Θε ος ουκ ε ξου δε νω σει

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α σα
την Σι ων και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε ρσ
σα λημ

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ
νης α να φο ραν και ο λο και τω μα τα

Τ ο τε α νοι σσιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον
σμο οσ χος και ε λε ησον με ο Θε ος

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι
Ταις των Α πο στο ο λων πρε σβει αις ε λε η μον
ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα των

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων Α μην Ταις της Θε ο το ο κς πρε σβει αις ε λε
η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα

των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρῶν σου

ε ξα λειφον το α νο μη μα μθ

A να στας ο Ι η σους α πο του τα φθ κα

θως προ ει πεν ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον

ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Τὰ αὐτὰ εἰς ἄργον μέλος.

Ἦχος Δι-θ

Δ ο ξα Πα α α τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω

Πνε ε ευ μα τι ι ι ταιστων Α πο στολων πρε ε

σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε

ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε

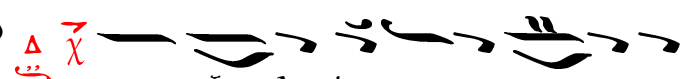
μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

K αι νυν και α α ει και εις τς αι ω νας των αι

ω νων α α μη η η η ταισ της Θε ο το κθ πρε ε

 σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε

 ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε

 μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
 πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

 ε ξα λειψον το α νο ο ο

 μη μα α μη

A να στας ο Ι η σης α πο τς τα

 α α α α φς κα α θω ω ως προ ο ει ει ει

 πεν ε ε δω κεν η η μιν την αι ω νι ι

 ον ζω ω ην και με ε γα ε ε λε ε ε ο ο

 ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
 οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ ὁ τοῦ Μηναίου.

ᾠδὴ α'. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'.

Ποίημα Ἰωάννου μοναχοῦ
(τοῦ Δαμασκηνοῦ).

Ἦχος β'. Ὁ εἰρμός.

Ἐν βυθῷ κατέστρωσέ ποτε, τὴν φαραωνίτιδα, πανστρατιὰν ἢ
 ὑπέροπλος δύναμις, σαρκωθεὶς ὁ Λόγος δέ, τὴν παμμόχθηρον
 ἁμαρτίαν ἐξήλειψεν, ὁ δεδοξασμένος, Κύριος· ἐνδόξως γὰρ
 δεδόξασται.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὁ τοῦ κόσμου ἄρχων Ἄγαθέ, ὧ ἀπεγραψάμεθα, τῇ ἐντολῇ τῇ σῇ μὴ πειθαρχήσαντες, τῷ Σταυρῷ σου κέκριται· προσβαλὼν γάρ σοι ὡς θνητῷ, περιπέπτωκε τῷ τῆς ἐξουσίας κράτει σου καὶ ἀσθενῆς διήλεγκται.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Λυτρωτῆς τοῦ γένους τῶν βροτῶν, καὶ τῆς ἀκηράτου ζωῆς ἀρχηγός, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας· τῇ γὰρ ἀναστάσει σου, διεσπάραξας τοῦ θανάτου τὰ σπάργανα, ἦν δοξολογοῦμεν ἅπαντες· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὑπερτέρα πέφηνας Ἄγνη, πάσης ἀοράτου τε καὶ ὄρατῆς, ἀειπάρθενε κτίσεως· τὸν γὰρ Κτίστην τέτοκας, ὡς εὐδόκησε σαρκωθῆναι ἐν μήτρᾳ σου, ὧ σὺν παρρησίᾳ πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ τῶν Ἀγίων ὁ παρών, οὔ ἡ ἀκροστιχίς·

Καλῶν δοτῆρες, τῶν κακῶν ῥύσασθέ με.

Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α΄. ᾠχος β΄. Δεῦτε λαοί.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Κράτος ἐχθροῦ, τῇ κραταιᾷ διαλύσαντες, τοῦ Παρακλήτου χάριτι, θεομακάριστοι, κραταιώσατε πάντας, κατὰ τῶν τυραννούντων παθῶν δεόμεθα.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀθλητικῶς, τὸν δυσμενῆ διωλέσατε, χάριν σοφοὶ δεξάμενοι, πάθη ἀνίατα, θεραπεύειν· διό μου, τὰ πάθη τῆς καρδίας νῦν ἰατρεύσατε.

Δόξα.

Λόγοις ὑμᾶς, τοὺς ἐπὶ γῆς μακαρίζοντας, παθῶν ἀλόγων ῥύσασθε, ταῖς προσευχαῖς ὑμῶν, Κύριε καὶ Ἰωάννη, τοῦ προανάρχου Λόγου θεῖοι θεράποντες.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὡς τὰ ἡμῶν, ὑπερβολῇ ἀγαθότητος, οἰκειομένη Πάναγνε, θεοχαρίτῳ, ἀμαυρώσεως πάσης, καὶ ζάλῃς καὶ κινδύνων πάντας διάσωσον.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ Ἀναστάσιμος.

ᾠχος β΄. Ὁ εἰρμός.

Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε, ἡ τῶν ἐθνῶν στερεῦουσα, Ἐκκλησία τῇ παρουσίᾳ σου, ἐν ᾗ ἔστερεώθη ἡ καρδία μου.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἡ κτίσις ἐν τῷ πάθει σου, ἡλλοιοῦτο βλέπουσα, ἐν εὐτελεῖ προσχήματι, ὑπ' ἀνόμων μυκτηριζόμενον, τὸν ἐδράσαντα πάντα θείῳ νεύματι.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐκ χοῶς κατ' εἰκόνα με, τῇ χειρὶ σου ἔπλασας, καὶ συντριβέντα πάλιν δέ, εἰς χοῦν θανάτου δι' ἁμαρτίαν Χριστέ, συγκαταβάς εἰς ἄδην συνανέστησας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὰ τάγματα ἐξέστησαν, τῶν Ἀγγέλων Πάναγνε, καὶ τῶν ἀνθρώπων ἔφριξαν, αἱ καρδίαι ἐπὶ τῷ τόκῳ σου· διό σε Θεοτόκον πίστει σέβομεν.

Καὶ τῶν Ἀγίων. Ὁδὴ γ'.

ᾠχος β'. Στερέωσον ἡμᾶς.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νομίμως τῷ Χριστῷ ὡς στρατευσάμενοι, ἀνόμους ἡσχύνετε Ἀθλοφόροι, ἀλλ' αἰτοῦμαι παμμακάριστοι, αἰωνίου αἰσχύνης με λυτρώσασθε.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δοτῆρες ἀγαθῶν σωτῆρες πάντοτε, τῶν πίστει πρὸς ὑμᾶς καταφευγόντων, τὴν ψυχὴν μου διασώσατε, καὶ τοῦ σώματος πάθη θεραπεύσατε.

Δόξα.

Ὅδοις τὰς πρὸς ζωὴν φερούσας Ἅγιοι, ὁδεύειν σθενώσατέ με καὶ πάσης, τῶν ἐχθρῶν ἀποπλανήσεως, προσευχαῖς ὑμῶν θείαις ἐκλυτρώσασθε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὰς νόσους τῶν βροτῶν τὸν ἀφαιρούμενον, τεκοῦσα πανύμνητε Παναγία, τῆς ψυχῆς μου τὰ συντρίμματα, καὶ σαρκὸς τὰ νοσήματα θεράπευσον.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

*** * ***

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μεσῳδιον Κάθισμα ἐκ τοῦ Μηναίου.

ᾠχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὰς χαιμαιζήλους ἡδονὰς συμπατοῦντες, πρὸς μαρτυρίου ἀθληταὶ θεῖον ὕψος, περιφανῶς ἐπήρθητε ἐν χάριτι, Κῦρε Ἰωάννη τε, οἰκουμένης φωστῆρες· ὅθεν ἰκετεύομεν, σκοτασμοῦ ἁμαρτίας, καὶ νοσημάτων ρύσασθε ἡμᾶς, τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν ἰκετεύοντες.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῶν ἀκαθάρτων λογισμῶν μου τὰ πλήθη, καὶ τῶν ἀτόπων

ἐννοιῶν τὰς νιφάδας, τίς ἐξειπεῖν δυνήσεται Πανάμωμε; τὰς ἐπαναστάσεις δέ, τῶν ἀσάρκων ἐχθρῶν μου, τίς ἐκδιηγῆσεται, καὶ τὴν τούτων κακίαν; Ἄλλὰ τῇ σῇ πρεσβείᾳ ἀγαθῇ, τούτων μοι πάντων, τὴν λύτρωσιν δώρησαι.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς...

* * *

KONTAKION, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἀνέστης Σωτῆρ, ἐκ τάφου παντοδύναμε, καὶ ἄδης ἰδὼν, τὸ θαῦμα ἐξεπλήττετο, καὶ νεκροὶ ἀνίσταντο, καὶ ἡ κτίσις ἰδοῦσα συγχαίρει σοι, καὶ ὁ Ἄδὰμ συναγάλλεται, * καὶ κόσμος Σωτῆρ μου ἀνυμνεῖ σε ἀεὶ.

Ὁ Οἶκος.

Σὺ εἶ τὸ φῶς τῶν ἐσκοτισμένων, σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις πάντων, καὶ ἡ ζωὴ τῶν βροτῶν, καὶ πάντας συνανέστησας, τοῦ θανάτου τὸ κράτος Σωτῆρ σκυλεύσας, καὶ τοῦ ἄδου τὰς πύλας συντρίψας Λόγε, καὶ οἱ θνητοὶ κατιδόντες τὸ θαῦμα ἐθαύμαζον, καὶ πᾶσα κτίσις συγχαίρει ἐν τῇ σῇ ἀναστάσει, Φιλάνθρωπε. Διὸ καὶ πάντες δοξάζομεν, καὶ ὑμνοῦμεν τὴν σὴν συγκατάβασιν, * καὶ κόσμος Σωτῆρ μου ἀνυμνεῖ σε ἀεὶ.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΗ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῆς εὐρέσεως τῶν τιμίων Λειψάνων τῶν Ἁγίων καὶ θαυματουργῶν Ἀναργύρων, Κύρου καὶ Ἰωάννου.

Στίχ. Ὅσα φανέντα Μαρτύρων Ἀναργύρων,
Βλύζουσι κρουνοὺς θαυμάτων ἀναργύρως.

Εἰκάδι ὀγδοάτη Κύρος φάνη ἡδ' ὁμόαθλος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Παππίου.

Στίχ. Τὸν Παππίαν δὲ πῶς παρέλθω τῷ λόγῳ
Μάρτυρα ὄντα ἀνδρικὸν τοῦ Κυρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σεργίου τοῦ Μαγίστρου, τοῦ συστησαμένου τὴν Μονὴν τοῦ Νικητιάτου. (†842).

Στίχ. Ὁ Σέργιος μάγιστρος ὦν πρὶν ἐν βίῳ,
Θεοῦ μάγιστρος νῦν δέδεικται ἐν πόλῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος ἔνδοξος Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ Μακεδόνιος, τοὺς δακτύλους τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν ἐκκοπεῖς, τελειοῦται.

Στίχ. Μακεδονίου Μάρτυρος τοὺς δακτύλους,
Τέμνουσιν ἀνδρῶν δάκτυλοι μαιφόνιοι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι δὺο Παῖδες σταυρωθέντες τελειοῦνται.

Στίχ. Ἐν τοῖς χρόνου πίναξι καὶ Παῖδας δύο,

Σταυρουμένους γράφουσι παῖδες ζωγράφων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ Ὅσιος Πατὴρ ἡμῶν Οὐλκιανὸς ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Εἴσελθε χαίρων Οὐλκιανὲ παμμάκαρ,

Τὴν Οὐρανῶν ἠνοιξε Χριστὸς σοι πύλην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ Ὅσιος Πατὴρ ἡμῶν Μωϋσῆς ὁ Ἀναχωρητῆς ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Τῶν ἀρετῶν ἀνῆλθε Μωσῆς εἰς ὄρος,

Κάκει τέθνηκεν, ὡς ὁ Μωσῆς εἰς ὄρος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σεννουφίου.

Στίχ. Καὶ Σεννούφιος τῶν ἀσκητῶν τοῖς πόνοις,

Πόλιν ὤκησεν ἔνθα οὐκ ἔστι πόνος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ Ὅσιος Πατὴρ ἡμῶν Παῦλος ὁ ἰατρός, ὁ Κορίνθιος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἐπαυε Παῦλος πρὶν τομῆ, καύσει, χρίσει,

Πάθη τάνῦν δέ, ταῦτα πρεσβεία λύει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος ἔνδοξος Ἱερομάρτυς Δόναγος, Ἐπίσκοπος Λιβύης, πυρὶ τελειοῦται.

Στίχ. Στέξον τὸ πῦρ Δόναγε. Τῆς γὰρ σῆς κάρας,

Ὡς φησι Χριστὸς, οὐκ ὀλεῖται θριξ ὄλως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, οἱ Ἅγιοι ἔνδοξοι ἐβδομήκοντα Μάρτυρες, οἱ ἐν Σκυθοπόλει, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Εἶχες μαθητὰς ἐπτάκις Σῶτερ δέκα,

Ἐχεις ἀθλητὰς καὶ τοσοῦτους ἐκ ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, οἱ Ἅγιοι ἔνδοξοι τρεῖς Μάρτυρες οἱ ἐκ Γαλατίας ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Τρεῖς ἄνδρες ἡμεῖς, ἀλλὰ συμπνοίας λόγῳ,

Ὡς εἷς ἰδού, χωροῦμεν οἱ τρεῖς πρὸς ξίφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ Ὅσιος Πατὴρ ἡμῶν Μάγνος προσευχόμενος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἐν τῇ προσευχῇ θεῖος ἐκπνεύσας Μάγνος,

Ἵπῆρξε δῆλος λῆξιν αἰτήσας βίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῶν ὀσίων πατέρων ἡμῶν Σεργίου καὶ Γερμανοῦ, κτιτόρων τῆς περιπύστου ἱερᾶς μονῆς Βαλαάμ, ἐν τῇ λίμνῃ Λατόγκα τῆς Ῥωσσίας.

Στίχ. Κτίτορες Μονῆς τοῦ Μεταμορφωθέντος,

Γερμανὸς καὶ Σέργιος, Αὐτὸν ὀρώσι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Ξενοφῶντος τοῦ ἐν Ῥομπείκῳ. (†1162)

Στίχ. Ἐένος ἐν παντὶ πράγματι τούτου βίου,

Ἵφθη Ξενοφῶν συγγενῆς τοῦ Δεσπότη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ἀνάμνησις τῶν Ἐγκαινίων τοῦ σεβασμίου οἴκου τῶν πανενδόξων Ἀποστόλων ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐν ἔτει φν΄

(550) ἀπὸ Χριστοῦ τελεσθέντων.

Στίχ. Ἐνοιξον πύλας, δόμῃ Κυρίου,

Πρὸς ὑποδοχὴν Ἀποστόλων.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καταβασίαι σύντομαι τῆς Θεοτόκου. Ἦχος $\frac{\Delta}{\delta\lambda}$ Βου Σ

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 22ας Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου, ἀπὸ τῆς 10ης Φεβρουαρίου μέχρι τῆς ἐνάρξεως τοῦ Τριωδίου, τῆς Β', Δ' καὶ Ε' Κυριακῆ τῶν νηστειῶν καὶ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν ἀγίων Πάντων μέχρι τῆς 26ης Ἰουλίου.

ὠδὴ α'

A νοι ξω το στο μα μᾶ και πλη ρω θη σε
ται Πνευ μα τος και λο γον ε ρευ ξο μαι τη βα σι
λι δι μη τρι και ο φθη σο μαι φαι δρωσπα νη γυ ρι
ζων και α σω γη θε μενος ταυτηστα θαν μα τα

ὠδὴ γ'

T ους σου ους υ μνο λο γῶς Θε ο το ο κε
η ζω σα και αφ θο νος πη γη θι α σον συ γκρο
τη σαν τας πνευ μα τι κον στε ρε ω ω σον και εν
τη θει α δο ξη σα στε φα νων δο ξης α ξι ω
σον

ὠδὴ δ'

T ην α νε ξι χνι α ζον θει αν βλ ην της
εκ της Παρ θε ε νθ ς σαρ κω σε ως σῶ τῶ υ ψι

στὸ οὐρανὸν ὁ οὐρανὸς ἡ φωνὴ τῆς ἀβύσσου καὶ τὰ νεφέλαι
καὶ τὰ νεφέλαι

καὶ ἡ γῆ καὶ ἡ θάλασσα καὶ ἡ ψυχὴ τῶν ζώων
καὶ ἡ ψυχὴ τῶν ζώων

ὡδὴ ε΄

Ἐξέστη τὰ πάντα ἐπιτηθεῖα
καὶ ἡ γῆ καὶ ἡ θάλασσα καὶ ἡ ψυχὴ τῶν ζώων

καὶ ἡ γῆ καὶ ἡ θάλασσα καὶ ἡ ψυχὴ τῶν ζώων
καὶ ἡ γῆ καὶ ἡ θάλασσα καὶ ἡ ψυχὴ τῶν ζώων

καὶ ἡ γῆ καὶ ἡ θάλασσα καὶ ἡ ψυχὴ τῶν ζώων
καὶ ἡ γῆ καὶ ἡ θάλασσα καὶ ἡ ψυχὴ τῶν ζώων

καὶ ἡ γῆ καὶ ἡ θάλασσα καὶ ἡ ψυχὴ τῶν ζώων
καὶ ἡ γῆ καὶ ἡ θάλασσα καὶ ἡ ψυχὴ τῶν ζώων

καὶ ἡ γῆ καὶ ἡ θάλασσα καὶ ἡ ψυχὴ τῶν ζώων
καὶ ἡ γῆ καὶ ἡ θάλασσα καὶ ἡ ψυχὴ τῶν ζώων

σα

ὡδὴ ς΄

Τὴν θειανταυτην καὶ παντιμον τελευτησας οὐρανὸν
καὶ γῆν καὶ ἕλκος τῆς θαλάσσης καὶ τὸν ἀβύσσου

καὶ τὸν ἀβύσσου καὶ τὸν ἀβύσσου καὶ τὸν ἀβύσσου
καὶ τὸν ἀβύσσου καὶ τὸν ἀβύσσου καὶ τὸν ἀβύσσου

καὶ τὸν ἀβύσσου καὶ τὸν ἀβύσσου καὶ τὸν ἀβύσσου
καὶ τὸν ἀβύσσου καὶ τὸν ἀβύσσου καὶ τὸν ἀβύσσου

καὶ τὸν ἀβύσσου καὶ τὸν ἀβύσσου καὶ τὸν ἀβύσσου
καὶ τὸν ἀβύσσου καὶ τὸν ἀβύσσου καὶ τὸν ἀβύσσου

ὡδὴ ζ΄

Ὁυκ ἐλάτρευσαν τὴν κτίσει οὐρανὸν καὶ γῆν
καὶ τὸν ἀβύσσου καὶ τὸν ἀβύσσου καὶ τὸν ἀβύσσου

καὶ τὸν ἀβύσσου καὶ τὸν ἀβύσσου καὶ τὸν ἀβύσσου
καὶ τὸν ἀβύσσου καὶ τὸν ἀβύσσου καὶ τὸν ἀβύσσου

α πει λην αν δρει ως πα τη σαντες και ροντες ε ψαλ
 λον Πα Υ περ υ μνη η τε ο των πα τε ρων Κυ ρι
 ος και Θε ος ευ λο γη το ος ει
 ὠδὴ ἡ'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι ι
 νω ο το ο κοσ της Θε ο το κς δι ε σω σα το
 το τε με εν τυ πς με νος νυν δε ε νερ γς με ε
 νος την οι κς με νην α πα σαν α γει ρει
 ψα αλ λς σαν τον Κυ ρι ο ον υ υ μνει τε τα
 ερ γα και υ πε ρυ ψου ου τε εις παν τας τς αι
 ω ω να α α α ας

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1 Με γα λυ νει η ψυ χη μς τον Κυ ρι ον
 και η γαλ λι α σε το πνευ μα μς ε πι τω

Θε ω ω τω ω σω τη ρι μ⁶_{7x}

T^{Bx} ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ⁶_{7x} την α δι

α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν⁶_{7x}

2 ^χ **O** τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω

σιν της δε λης αυ τ⁶_{7x} ι δε γαρ α πο τ⁶_{7x} νυν μα

κα ρι ^χ ς σι με πα σαι αι γε νε αι⁶_{7x}

T^{Bx} ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ⁶_{7x} την α δι

α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν⁶_{7x}

3 ^χ **O** τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο

δυ να τος⁶_{7x} και α γι ον το ο νο μα αυ τ⁶_{7x} και

το ε λε ος αυ τ⁶_{7x} εις γε νε αν και γε νε

αν τοις φοβημενοις αυτον

Tην τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδοξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφειμ την αδιαφθορωσθεον Λογον τεκουσαν την οντως Θεοτοκον σεεμεγαλυνομεν

4 **χ** **B8** **ε**ποιησε κρατος εν βραχιονι αυτου
διεσκορπισεν υπερηφανους διανοι

ακαρδιας αυτων

Tην τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδοξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφειμ την αδιαφθορωσθεον Λογον τεκουσαν την οντως Θεοτοκον σεεμεγαλυνομεν

5 **χ** **B8** **κ**αθειλεδυναστασαποθρονων και υυ

ψωσεταιπεινυς πεινωντας ενεπλησεν αγα

θων και πλτθυντας εξαπειλεκε

ν8 ς5

T^M ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ^Δ και εν δο
^{B8} ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ^M την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν^ε την ον τως^χ
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν^ε

6 **χ**^ε **A**^εν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τ8
μνη σθη ναι ε λε ς5 κα θως ε λα λη σε προς
τ8 πα τε ρας η μων^ε τω Α βρα αμ^Δ και τω σπερ^ε
μα τι αυ τ8 ε ως αι ω νος^ε

T^M ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ^Δ και εν δο
^{B8} ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ^M την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν^ε την ον τως^χ
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν^ε

ὠδὴ θ'

A^ε πας γη γε νης σκι ρ τα τω τω πνευ μα τι λα
μπα α δ8 χ8 με νος^ε Πα νη γυ ρι ζε τω ω δε^π α^ε

υ λων νο ο ων φυ σις γε ραι ρσ σα τα ι ε
 ρα θαν μα σι α της Θε ο μη η το ο ρος
 και βο α α α α τω χαι ροις πα αμ μα κα ρι
 σε Θε ο το κε α γνη α ει παρ θε νε ε ε ε ε

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-θ

A γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίς)

A γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος ημων

υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ

σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ

τδ

ὁ β' χορός:

ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλᾶριον Γ'.

Ἦχος Βου-θ

O τι Χρι στο ος ε γη η γερ ται μη τις

δι α α πι στει ει τω ε φα νη τη η Μα

ρι ι α γαρ ε πει τα κα α θω ρα α θη τοις
εις α γρον α α πι ς ς σι μυ σταις δε πα α
λιν ω ω φθη α να κει με ε νοις ε εν δε κα
ους βα πτι ζει ει ν εκ πε εμ ψας εις ς ρα ν ς ς
ς ς ο θεν κα τα βε βη κεν α α νε λη η
φθη ε πι κυ ρω ων το κη η ρυ γμα πλη θε
σι τω ων σημει ει ων

Θεοτοχίον.

Ο α να τει ει λας η η λι ος εκ πα α
στ ς ω ως νυ μ φι ι ος α πο τ ς τα α φ ς
ση η με ρον και το ον α δη ην σκυ λε ευ σας και
θα να τον κα τα ρ γη η σας σε τε κου ση ης προ
σβει ει αις φως η μιν ε ε ξα πο ο στει λον φως
φω τι ζο ον καρδι ι αις και τας ψυ χα α α α
ας φως βα δι ζειν α παν τας ε ε μ βι βα α
ζον εν τρι βοις προ ο στα γ μα α των σ ς και ο ο

δοις τη ης ει ρη η νης

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ἦχος Δι-θ

Π α α α σα πνο ο η αι νε σα α τω τον

Κυ υ υ ρι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ

τω ω ων ου ου ρα α ανων αι νει ει ει τε α αυ

τον ε ε εν τοι οι οις υ ψι ι στοις σοι πρε ε πει

υ υ μνοος τω ω Θε ε ε ε ω

Α ι νει τε α αυ το ον πα α αν τες οι Αγ γε ε λοι

α αυ του αι νει τε αυ τον πασαι αι δυ να α

μει εις α α αυ του σοι πρε ε πει υ υ μνοος τω

ω ω Θε ε ε ε ω

Στίχ. α'. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κριμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη

ἔσται πα σιτοις ο σι οις α αυ του

Π α σα πνο η και πα σα α κτι ι ι σις σε δο ξα ζει

Κυ υ υ ρι ε ο τι δι α του Σταυ ρου τον θα να

το ο ον κα τη ηρ γη η η σας ι να δει ξησ τοις λα

οις την εκ νε κρων σου ου α να α α α στα α α α

σιν ως μο νο ος φι ι λα α αν θρω ω ω πος

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν

εν στε ρε ω μα τι της δυ να με ε ως α αυ του

Ε ι πα τω σαν Ι ου ου δαι αι αι οι πωσ οι στρα τι

ω ται α πω λε ε σαν τη ρου ου ου ντε ες το ο ον Βα

α α σι λε ε α δια τι γαρ ο λι θος ουκ ε φυ

λα ξε την πε ε τρα αν τη ης ζω ω ω ης η τον τα

φεν τα α α δο τω ω σαν η α να στα αν τα α προ

σκυ νει ει ει τω ω ω σαν λε ε γον τε ες συν η η

μιν δο ξα τω πληθει των οι κτι ιρω ω ω ν σου Σω τηρ

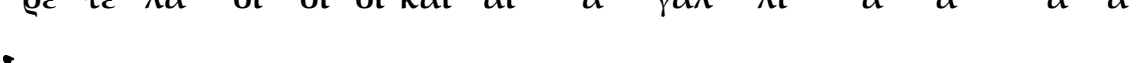
η η μων δο ο ο ξα α α σοι

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν

κα τα το πλη θοσ της με γα λω συ νης α αυ του

Χ αι ρε τε λα οι και α γα λλι ι α α α σθε Αγ

γε λος ε κα θε η σεν εις τον λι ι ι ι θον του μνη η η

 μα α α α τος ^β αυ τος η μας ευ ηγ γε λι σα α το

 ει ει πων ^Δ Χρι στος α νε ε στη εκ νε ε κρω ω ω ν ο

 ο Σω τη ηρ του κο ο ο σμου ^β και ε πλη ρω σε

 τα συ υμ πα αν τα α α ε ε ευ ω δι ι ας ^Δ χαι

 ρε τε λα οι οι οι και αι α γαλ λι α α α α

 σθε ^Δ

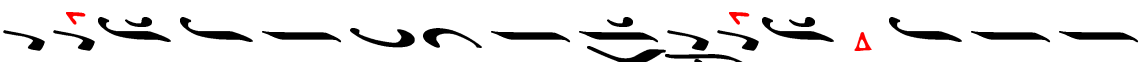
Στίχ. 8'. Αινεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ^Δ ^χ
 εν

 ψαλ τη ρι ω ω ω και αι αι κι θα α ρα ^Δ

A γ γε λος μεν το ο χαι αι αι ρε προ της σης συλ λη

 ψε ω ω ως Κυ ρι ι ε τη Κε χα ρι τω με ε ε ε

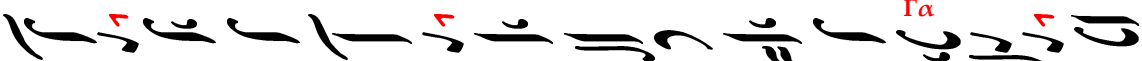

 νη ε κο ο ο μι ι ι ι σεν ^β Αγ γε λος δε το ον λι

 ι ι θον του εν δο ξου σου μνη μα α τος ^Δ εν τη ση

 α να στα α α α σει ε κυ υ υ λι ι ι ι σεν ^β

 ο με ε ε ε ε ε εν αν τι ι τη ης λυ υ υ πης

^{Δι} ευ φρο συ υ υ νης συμ βο ο ο λα α α μη η νυ

 υ υ ων ο δε ε ε ε ε ε αν τι θα α να

α α του Δε σπο την ζω ο δο την κη ρυ υ υτ τω
ων η η η μιν δι ο βο ω με εν σοι ευ ερ γε τα
των α α πα α αν τω ων Κυ ρι ι ε ε δο ο ο ξα
α α α σοι

Στίχ. ε'. Αινείτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν

εν χορ δαι αις και αι αι ορ γα α νω

Eρ ραναν μυ ρα με τα α α α δα α κρυ υ υ

ων ε πι το μνη η η μα α σου ου ου αι αι αι Γυ

ναι αι κες και ε πλησθη χα ρας το στο ο ο

μα α α α αυ των εν τω λε ε ε γει ει ν α

νε ε ε ε στη η ο Κυ υ υ υ υ υ ρι ος

Στίχ. ς'. Αινείτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ

πα σα πνο η αι νε σα α τω τον
Κυ υ υ ρι ον

Aι νε σα τωσαν ε θνη και λα οι Χρι στο ο ο

ον τον Θε ο ο ον η η η μων τον ε κου σι ως

δι η μας σταυ ρον υ πο μει να αν τα και εν τω Α δη

Νη
τρι η με ρε ε ευ σα α α αν τα και προ σκυ νη
σα τω σαν αυ του την εκ νε κρων Α να α α α στα
α α α σιν δι ης πε φω τι ισ ται παν τα του κο σμου
τα α πε ε ε ρα α α τα

Στίχ. ζ. Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου, μὴ
ἐπιλάβῃ
των πε νη τω ω ων Σου ου ου εις τε ε

λος

Ε
σταυ ρω θης ε τα φης Χρι στε ω ω ως η η
η βλ η η θης ε σκυ λευ σας τον θα να α τον ως Θε
ος και αι αι Δε ε σπο ο ο της δω ρου με νος τω κοσ
μω ζω η ην αι ω ω ω ω νι ι ι ι ον και το
με ε γα α ε ε ε λε ε ε ος

Στίχ. η. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου,
διηγῆσομαι
παν τα τα θα α αυ μα α α σι α α

σου

Ο
ν τωσ πα ρα νο μοι σφρα γι σα α αν τε ε ε στον
λι ι θον μει ζο ο νο ος η η μας θαυ μα το ο ο ος

η ξι ω ω ω σα α α τε ε χουσι την γνω ω σιν
οι φυ υ υ λα κες ση με ρον προ ηλ θε του ου
ου μνη μα α τος και ε λε ε γον ει πα τε ο τι η μων
κοι μω ω με ε ε νων ηλ θον οι Μαθη ται και εκ λε ε ψαν
α αυ τον και τις κλε πτει νε ε κρον μα λι στα δε ε
ε και αι γυ υ μνο ον αυ τος α νε ε ε ε στη
αυ τε ξου σι ω ως ως Θε ε ος κά τα λι πων και
εν τω ω τα φω τα εν τα α φι α α α α
αυ του δευ τε ι δε τε Ι ου ου δαι αι αι οι πω σ ου
δι ε ε ρ ρ η η ξε ε ε τα α ασφρα γι ι δας ο
τον θα να τον πα τη σας και τω γε ε νει ει των αν
θρω ω ω πων την α τε λευ τη τον ζω η ην δω ρου ου
ου ου με ε ε ε νος και το με ε γα α ε ε
ε λε ε ε ε ος

Ἑωθινόν Γ'

Ἦχος Γα ϕ

Δ ^{Νη} ο ξα ^{Γα} α Πα ^{Πα} τρι ι ι ι και Υι υι ω και

αι Α ^{Πα} γι ι ω ω Πνε ε ευ μα α α α τι ι

Τ ^{Πα} ης Μαγ δα λη νη η η ης Μα α ρι ι ι α ας

^{Γα} την [♀] του Σω τη η η η ρο ος ευ αγ γε λι ι

ι ι ζο ο με ε ε νης ^{u q} ε εκ νε ε κρων α α

να α α στα α α α σι ι ι ιν και αι ε εμ φα α

νει ει ει α αν ^M δι α α πι στου ου ουν τες οι

οι οι Μα α α α θη η η οι Μαθη η ται αι ^{Νη}

^{Γα} ραι αι αι αι ^{Κε} ω νει δι ι ζο ο ον το το της ^{Πα}

κα α αρ δι ι ι ι α ας σκλη η η ρο ο ον αλ ^Μ ^{Νη}

λα α α α τοις ση ^{Γα} μει ει ει ει οις κα [♀]θο πλι σθεν τες

και θαν μα α σι προς το κη η ρυ υ υ υ γμα α α α ^{Πα}

πε στε ε ελ λο ο ον το ο ^{Νη} ^{Γα} και Συ μεν Κυ ρι ι

ε προ στον αρ χι φω τον α νε λη η η φθη ης ^{Κε} [♀]

Πα τε ε ε ρα ^{u q} οι δε ε κη η η η η η η
^M ρυ υ υ υ ^{Κε} ε κη η ρυ υ το ο ο ο ο ο
 λο ο ο ο ο ο ον ^{Γα} παν τα χου ου ου τον λο γο
^{Πα} ον τοις θα αυ μα σι πι ι στου ου με ε ε νοι οι ^{π q} δι
^{Γα} ο οι οι φω τι σθε ε εν τες δι ι α α αυ των δο
^{Κε} ξα α α α ζο ο με ε ε εν σου την εκ νε
^{Γα} κρω ων α να α α α στα α α σιν ^u φι λα α α
^M αν θρω πε Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ε ^{π 22}

Καὶ νῦν...

^{Ἦχος} Δι - θ

^Υ περ ευ λο γη με ε νη υ παρ χεις θε ο
 το κε Παρ θε ε ε νε ^ε δι α γαρ τ ε εκ σ θ
 σαρκω θε εν τος ^Δ ο α δης ηχ μα λω τι ζαι ο Α
 δαμ α να κε κληται ^ε η κα τα ρα νε νε ε κρω
 ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ^ε ο θα να τος τε
 θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν ^ε δι

ο α νυ μνεν τες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι
σος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο
ο ξα σοι

Και εὐθὺς φάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς
Ἡ ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Ἰωάννου Καββάδα, ἦχος Δι-θ.

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ
ψι σοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρωποις ευ
δο κι ι α

μνεν σε ευ λο γω μεν σε προ σκυ νω μεν σε
δο ξο λο γω μεν σε ευ χα ρι στω μεν σοι δι α την με
γα α λην σε δο ο ξαν

Κ υ ρι ε βα σι λευ ε πα ρα νι ε Θε ε ε Πα
τερ παν το κρα α τωρ Κυ ρι ε Υι ε μονο γε νες Ι
η σε Χρι στε και Α α γι ον Πνε ευ μα

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος τε Θε ου ο Υι
ος τε Πα τρος ο αι ρων την α μαρ τι αν τε κο

ο ο σμ ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας
α μαρ τι ας τ ε κο ο σμ

Π ροσ δε ξαιτην δε η σιν η μων ο κα θη με νος
εκ δε ξι ων του Πατροσ και ε λε η σον η μας

Ο τι συ ει μονος Α γι ος συ ει ει μο νος Κυ ρι
οσ Ι η σος Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος
α μην

Κ αθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι
νε ε σω το ο νο μα α σ ε ις τον αι ω ω να
και εις τον αι ω να τ ε αι ω νος

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα
αυ τη α να μαρ τη τ ε σ φυ λα χθη η ναι η μας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα
τε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον
το ο νο μα α σ ε ις τ ε σ αι ω ω νας α μην

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σ ε φ η μας κα

θα περὴλ πι σαμεν ε πι σε

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον με τα δι

και ω μα τα α σθ

Κυ ρι ε καταφυ γη ε γε νη θης η μιν εν γε νε

α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η

σο ον με ι ασαι την ψυ χη ην μὲ ο τι η μαρ το ον

σοι

Κυ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξον με τὰ

ποι ειν το θε λη μα α σθ ο τι συ ει ο Θε ο ος

μὲ

Οτι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

ι σθ ο ψο ο με θα φως

Πα ρα τει νον το ε λε ο ος σθ τοις γι νω σκᾶ

σι ι σε Α γι ος ο Θε ος Α γι ος ι σχυ ρος

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τος αι ω νας των αι
ω ω νων α μην

Α γι ος α θα νατος ε λε η σον η μας

Α α α α γι ο ος ο θε ε ος Α α α α
α γι ο ος ι σχυ υ ρος Α γι ο ο ος α θα α
α α να α α α τος ε λε ε η η σο ο ο ον
η η η η μα α α ας

Σ η η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε ε γο
νεν α σω μεν τω α να σταν τι εκ τα φ8 και αρ χη
γω της ζω η ης η μων κα θε λων γαρ τω θα να
τω τον θα α να τον το νικος ε δω κεν η μιν
και το με γα ε λε ο ο ος

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος ᾠδῆς Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλὴν Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλὴν Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον ^Δ_{δλ}

Κυ ρι ε Ε λε η σον ^Γ_{ζζ}

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^Π_ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν_{δλ}

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρβ΄ (102).

Ἦχος ^Δ_{δλ} Δι - θι

Στίχ. α΄. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου ^Δ_{δλ} Σω τε ε ερ

σω σον η μας ^Δ_{δλ}

Στίχ. β΄. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου ^Δ_{δλ} Σω τε ε ερ

σω σον η μας ^Δ_{δλ}

Στίχ. γ΄. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου ^Δ_{δλ} Σω τε ε ερ

σω σον η μας ^Δ_{δλ}

Στίχ. δ΄. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου ^Δ_{δλ} Σω τε ε ερ

σωσον η μας

Δ

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβειαισ της Θεοτοοκου Σωτηρ σω
σον η μα ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμε' (145).

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σωσον η μας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλλον τασσοι αλλη λη λη ς ι α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σωσον η μας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλλον τασσοι αλλη λη λη ς ι α

Στίχ. γ'. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σωσον η μας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλλον τασσοι αλλη λη λη ς ι α

Στίχ. δ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεὸς σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Σωσον η μας Υι ε ε Θε ου ο α να

ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλλη λη λη ς ι α
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Και νυν και α ει καιεις τς αι ω ναςτων αι ω
νων α μην

ΟΜο νο γε νης Υι ος και Λο γος τε Θε ου α
θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι
α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη ναι
εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ
θε νος Μα ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη σας
σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να
τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι α
α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και
τω Ἀ γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...
Ἀντίφωνον Γ'. Ψαλμὸς ριζ' (117).

Ἦχος Δι-θ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Είπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. γ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Ο τε κα τη ηλ θες προστον θα να τον η ζω η η
α θα α να τος το τε τον Α δην ε νε ε κρω σας
τη α στρα πη της Θε ο τη τος ο τε δε και τους
τε θνε ω τας εκ των κα τα χθο νι ων α νε ε στη
σας πα σαι αι δυ να μεις των ε που ρα νι ων ε
κραυ γα ζον Ζω ο δο τα Χρι στε ο Θε ος η μων
δο ο ο ξα σοι το τρίτον δο ο ο ξα σοι οι οι

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. Ἦχος β'.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-θ

Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
μεν Χρι στω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε
Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω
ων

ὁ β' χορός:

Ψαλλον ταςσοι αλ λη λϑ ϑ ι α

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργόν)

ᾠχος Δι-θ

Ο τε κα τη ηλ θεσπροστον θα να τον η ζω η η
α θα α να τος το τε τον Α δην ε νε ε κρω σασ
τη α στρα πη της Θε ο τη τος ο τε δε και τους
τε θνε ω τας εκ των κα τα χθο νι ων α νε ε στη
σας πα σαι αι δυ να μεις των ε που ρα νι ων ε
κραυ γα ζον Ζω ο δο τα Χρι στε ο Θε ος η μων
δο ο ο ξα σοι

Εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

ᾠχος Γα ρ

Α γι οι Α ναρ γυ ροι και αι θα αυ μα τουρ
γοι ε πι σκε ε ψα σθε τας ασ θε νει ας η
μων δω ρε αν ε λα βε τε δω ρε α αν δο ο
τε η μιν

Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

ᾠχος Δι-θ

Προστασια των Χριστιανων ακταιαι
σχυντε μεσιτεια προς τον Ποιητην αμετα
αθετημη παριδης αμαρτωλων δεησεων
φωνας αλλα προφθασον ως αγαθη εις την
βοηθειαν ημων των πιιστωςκραυγαζον
των σοι τααχυνον εις πρεσβειαν και σπεν
σον εις ικεσιαν η προστατευου
σα αιθεοτοκων τιμων των σεε
ε

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

ᾠχος Δι-θ

Ααγιος ο ο ο θε ο ο ο ος
ααγιος ο ο ος ι ι ι ισχυρο ο ο ος α
αγιος αθανατος ελεεησοο

Τό τρίτον.

ον η μα ας

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος α α γι

ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω ναςτωναι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μισ Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α α

α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο ο ος

ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ο ο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι
ι ι ος Α α α α θα α α α α α α
α α α α α α λα α α λε α α θα α να το
ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Δύναμις Νηλέως Καμαράδου († 1922)

Ἦχος Δι-θ

N ε ε ε ε ε ε ε ε ε Δ υ υ υ υ υ

v w u u u u u ν α α α α α δ υ υ ν α α α

μ ι ς

A α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α γ ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α γ ι

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο χ ο ο ο α γ ι

ο ο σ ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο θ ε ε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο σ

A α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α γ ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α γ ι

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο χ ο ο ο α γ ι

ο σ ι ι ι ι ι σ χ υ υ υ υ υ υ ρ ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο σ

A α α γ ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι χι ι ι ι ι ι ι ιε ε ε α α α

γι ι ι ο ο ος Α θα α α α α α α α α α α

χα α α α α α α α α α α να α α

α α α α α ιε α θα να α α το ο ο ος

E

 ε ε λε ε ε ε ε η η η η η η

η η η η η η ε λε η η σο ο ο ο ον

η η η μα α α α α α α α ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Κυριακῆς Γ' ἑβδομάδος ἐπιστολῶν.

Προκείμενον καὶ Ἀλληλουΐα τοῦ ἤχου.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος β'.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

(Ψαλμὸς ριζ').

Ἴσχύς μου καὶ ὕμνησίς μου ὁ Κύριος καὶ ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν. (ριζ' 14)

Στίχ. Παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος καὶ τῷ θανάτῳ οὐ παρέδωκέ με. (ριζ' 18)

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος Δι-θ.

I

 σχυ υς μ8 και υ μνη σις μ8 ο Κυ υ ρι ος

και ε γε νε το μοι εις σω τη ρι ι ι ι αν

Παι δευ ων ε παι δευ σε με ο Κυ υ ρι

ος και το θα να τω ου πα ρε δω κε ε

με

Ι σχυ υς μθ και υ μνη σις μθ ο Κυ υ ρι ος

και ε γε νε το μοι εις σω τη ρι ι ι ι αν

Ε ξο μο λο γη σο μαι σοι ο τι ε πη κθ

σα ας μθ και ε γε νθ μοι εις σω τη ρι ι

αν

Ι σχυ υς μθ και υ μνη σις μθ ο Κυ υ ρι ος

και ε γε νε το μοι εις σω τη ρι ι ι ι α α

αν

‘Ο διάκονος: Σοφία.

‘Ο ἀναγνώστης:

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Ῥωμ. ε΄ 1-10)

‘Ο διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, δικαιοθέντες ἐκ πίστεως εἰρήνην ἔχομεν πρὸς τὸν Θεὸν διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι’ οὗ καὶ τὴν προσαγωγὴν ἐσχήκαμεν τῇ πίστει εἰς τὴν χάριν ταύτην ἐν ἣ ἑστήκαμεν, καὶ καυχώμεθα ἐπ’ ἐλπίδι τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ. Οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ καυχώμεθα ἐν ταῖς θλίψεσιν, εἰδότες ὅτι ἡ θλίψις ὑπομονὴν κατεργάζεται, ἡ δὲ ὑπομονὴ δοκιμὴν, ἡ δὲ δοκιμὴ ἐλπίδα, ἡ δὲ ἐλπίς οὐ καταισχύνει, ὅτι ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἐκκέχυται ἐν ταῖς

καρδίαις ἡμῶν διὰ Πνεύματος Ἁγίου τοῦ δοθέντος ἡμῖν. Ἔτι γὰρ Χριστὸς ὄντων ἡμῶν ἀσθενῶν κατὰ καιρὸν ὑπὲρ ἀσεβῶν ἀπέθανε. Μόλις γὰρ ὑπὲρ δικαίου τις ἀποθानεῖται· ὑπὲρ γὰρ τοῦ ἀγαθοῦ τάχα τις καὶ τολμᾷ ἀποθानεῖν. Συνίστησι δὲ τὴν ἑαυτοῦ ἀγάπην εἰς ἡμᾶς ὁ Θεός, ὅτι ἔτι ἀμαρτωλῶν ὄντων ἡμῶν Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανε. Πολλῶ οὖν μᾶλλον δικαιοθέντες νῦν ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ σωθησόμεθα δι' αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὀργῆς. Εἰ γὰρ ἐχθροὶ ὄντες κατηλλάγημεν τῷ Θεῷ διὰ τοῦ θανάτου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, πολλῶ μᾶλλον καταλλαγέντες σωθησόμεθα ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ.

Ἀλληλουῖα (γ'). Ἦχος β'. (Ψαλμὸς ιθ').

Ἦχος Δι-θ.

A λλη λϑ ï ï α A α λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ
 ï ï ï ï α A α α αλ λη η λϑ ϑ
 ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ï ï α α α

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου

το ο νομα τϑ Θε ϑ Ι α α κωβ
A λλη λϑ ï ï α A α λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ
 ï ï ï ï α A α α αλ λη η λϑ ϑ
 ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ï ï α α α

Κύριε, σῶσον τὸν βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρα

ε πι κα λε ε ε σω ω ω με θα α σοι
A λλη λϑ ï ï α A α λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ
 ï ï ï ï α A α α αλ λη η λϑ ϑ

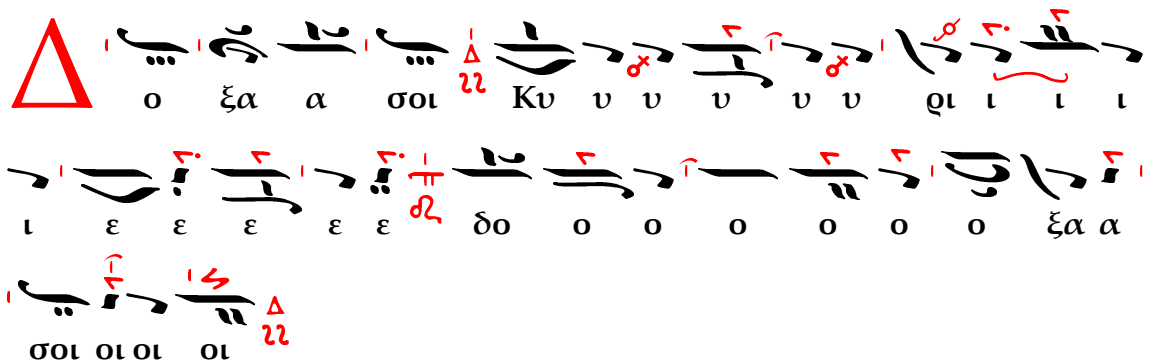
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς Γ' Ματθαίου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (στ' 22-33).

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ὁ λύχνος τοῦ σώματός ἐστιν ὁ ὀφθαλμός· ἐὰν οὖν ὁ ὀφθαλμός σου ἀπλοῦς ᾗ, ὅλον τὸ σῶμά σου φωτεινὸν ἔσται· ἐὰν δὲ ὁ ὀφθαλμός σου πονηρὸς ᾗ, ὅλον τὸ σῶμά σου σκοτεινὸν ἔσται. Εἰ οὖν τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ σκότος ἐστί, τὸ σκότος πόσον; Οὐδεὶς δύναται δυοὶ κυρίους δουλεύειν· ἢ γὰρ τὸν ἓνα μισήσει καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπήσει, ἢ ἐνὸς ἀνθέξεται καὶ τοῦ ἑτέρου καταφρονήσει· οὐ δύνασθε Θεῷ δουλεύειν καὶ μαμωνᾷ. Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν τί φάγητε καὶ τί πίητε, μηδὲ τῷ σώματι ὑμῶν τί ἐνδύσησθε· οὐχὶ ἡ ψυχὴ πλεῖον ἔστιν τῆς τροφῆς καὶ τὸ σῶμα τοῦ ἐνδύματος; Ἐμβλέψατε εἰς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι οὐ σπεύρουσιν οὐδὲ θερίζουσιν οὐδὲ συνάγουσιν εἰς ἀποθήκας, καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος τρέφει αὐτά· οὐχ ὑμεῖς μᾶλλον διαφέρετε αὐτῶν; Τίς δὲ ἐξ ὑμῶν μεριμνῶν δύναται προσθεῖναι ἐπὶ τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ πῆχυν ἓνα; Καὶ περὶ ἐνδύματος τί μεριμνᾶτε; καταμάθετε τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ πῶς αὐξάνει· οὐ κοπιᾷ οὐδὲ νήθει· λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι οὐδὲ Σολομὼν ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ περιεβάλετο ὡς ἐν τούτων. Εἰ δὲ τὸν χόρτον τοῦ ἀγροῦ, σήμερον ὄντα καὶ αὔριον εἰς κλίβανον βαλλόμενον, ὁ Θεὸς οὕτως ἀμφιέννυσιν, οὐ πολλῶ μᾶλλον ὑμᾶς, ὀλιγόπιστοι; Μὴ οὖν μεριμνήσητε λέγοντες, τί φάγωμεν ἢ τί πίωμεν ἢ τί περιβαλώμεθα; Πάντα γὰρ ταῦτα τὰ ἔθνη ἐπιζητεῖ· οἶδεν γὰρ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος ὅτι χρῆζετε τούτων ἀπάντων. Ζητεῖτε δὲ πρῶτον τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν.

Ἦχος ἰὺ Δι. ς

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου.

Γρηγορίου Πρωτοφάλτου

Ἦχος Πά

Ο ^{Μ Πά}
ι τα α α α α α α α α α α α α Χε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ρου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου Χε ρου
ου βι ι ι ι ι ι ι ι μ ^{Δι} μ υ υ υ υ υ στι
ι ι ι ι μ υ υ υ υ υ στι ι κω ως ^Μ ει ει
ει ει ^{Πά} κο ο υι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο
ο ο ο ο ο ο ει ει κο ο υι ι ι ι ζο ο ει
κο υι ζον τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ες
και αι αι αι και αι αι αι αι αι αι αι αι αι τη
ζω ο ο ποι οι οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο
ποι ω ω ω ω ω ω ω ^{Δι} ^{Κε} Τρι α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α α
τρι α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α δι τον τρι σα α α α γι
 ον υ υ υ υ μνο ον προ ο σα α α δον τε ες
 πα α α α α α α α α α α α σαν την βι
 ο ο τι ι ι ι ι ι ι ι ι βι ω τι
 κη η η η η η η η ην α πο θω ω ω με ε
 θα με ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι με ε ρι ι μνα αν

Ως τον Βασι λε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε βα
 σι ι λε ε ε ε ε ε ε ε ε α των ο ολων υ πο
 δε ξο ο ο με ε νοι οι

Ταις αγ γε ε λι ι ι αγ γε λι και αι αι αι
 αι αις α ο ρα α α α α α α τως δο ρυ φο
 ρου ου ου με ε νον τα α α α α α α ξε ε σι ιν
 Αλ λη λου ου ι α α α α α α α α

α α α α α

Τὰ παρόντα ἀπό τὴν "Θεία Λειτουργία" τοῦ Παναγιώτου Παπᾶ.

Ἦχος Δι-θ

Κ υ ρ ι ε Ε λε η η σον

Κ υ ρ ι ε Ε λε ε η η η σον

Κ υ ρ ι ε Ε λε η η σον

Κ υ υ ρ ι ε Ε λε η η σον

Δι-θ

Π α ρ α σχ ε Κυ ρ ι ι ε

Π α ρ α σχ ε ε Κυ ρ ι ι ε

Π α ρ α α σχ ε Κυ υ ρ ι ι ι ε

Π α ρ α α σχ ε ε Κυ υ ρ ι ε

Π α ρ α α σχ ε ε Κυ ρ ι ι ε

Π α ρ α σχ ε ε Κυ ρ ι ι ε

Σ οι οι Κυ ρ ι ι ε

Α μη η η η η ην

Κ αι τω πνευ μα τι ι σθ

ἢ ἕτερον

Κ αι τω πνευ μα τι ι ι σθ

Λειτουργικά σύντομα, Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Δι-Θ

Π α τε ε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε ευ

μα Τρι α δα ο μο ου σι ον και α χω ρι

σον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε λε ον ει ρη η νης θυ σι αν αι νε σε ως

Κ αι με τα τσ πνευμα το ος σθ

Ε χο μεν προστον Κυ υ ρι ον

Α ξι ον και δι και ον και ἄλλως :

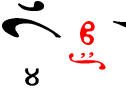

Α ξι ον και δι ι και αι αι ο ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος Σαβ βα

ωθ πλη ρης ο ς ρα νος και η γη της δο ξης ος

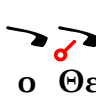

ω σαν να εντοις υ ψι ι σοις ευ λο γη με νος

ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι

ς ω σαν να εντοις υ ψι ι ι στοις

Σ ε ε υ μν ς ς μεν σε Ευ λο γ ς ς μεν

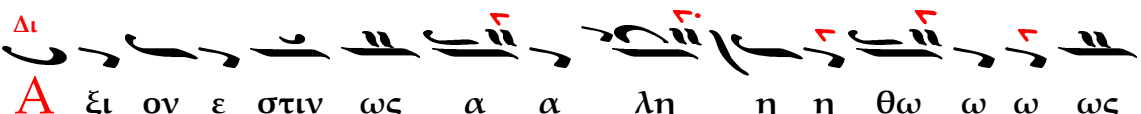
σοι ευ χα ρι στ ς ς μεν Κυ υ ρι ε και δε ο με

θα ος ο Θε ος η μων * και ἄλλως : ο Θε ο ος

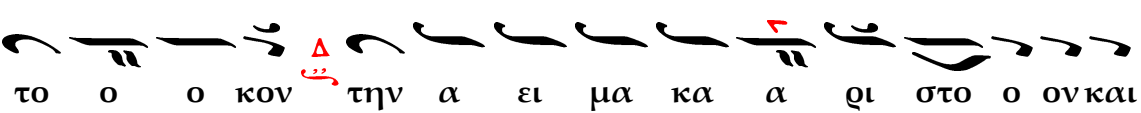
η η η μων

Επονόθησαν ιζ' Αυγ. ,αηζ', ἀντεγράφησαν ε' Ίαν. ,βις', ΙΑ.

Γρηγορίου Πρωτοφάλτου. Ἦχος Δι

Α ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω ως

μα α α κα α ρι ζει ει ει ν σε την Θε ε ε ο

το ο ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο ον και

πα να μω ω μη η η το ο ο ον και αι αι
 μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω ω
 ων τη η ην τι μι ι ι ω τε ε ε ραν των
 Χε ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και αι αι ε εν
 δο ο ο ξο τε ε ε ρα α αν α συγ κρι ι
 τως των Σε ε ρα α α φι ι ιμ τη η ην α
 δι ι ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον Λο γο ον
 τε ε ε κ ς ς ς ς σαν την ον τω ω ως Θε ε
 ε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο ο με ε ε ε
 εν

Ἄξιον ἐστίν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἤχος Δι-θ

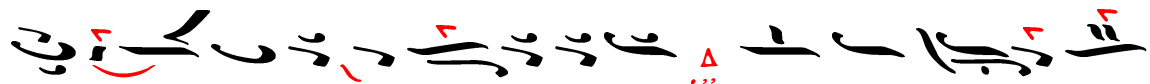
A ξι ον ε ε στιν ως α α λη η η
 θω ω ω ως μα κα ρι ζειν σε την Θε ο ο το ο
 ο ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο ον και αι
 πα να μω ω μη η η το ο ο ον και μη η τε ε ε
 ρα τ ς Θε ς ς η η μω ω ω ων την τι
 μι ω ω τε ε ε ε ραν των Χε ε ς ς βι ι

ι ιμ και εν δο ξο ο τε ε ε ε ραν α συγ
 κρι ι τως των Σε ε ρα α φι ι ι ιμ την α
 δι α α φθο ο ο ο ρω ω ως Θε ο ον Λο γο ον
 τε ε ε κϛ ϛ ϛ ϛ σαν την ο ον τως
 Θε ε ε ο το ο ο κον σε με ε γα α α λυ
 υ νο ο ο με ε εν

Ἔτονίσθη καὶ Δεκ. , βή, ἐξηγήθη καὶ ἐγράφη κς' Ὀκτ. , βιθ', Ἰ.Α.

Ἄξιον ἐστίν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἤχος Δι - ϑ

A ξι ον ε στι ιν ω ως α λη η θως μα κα
 ρι ι ζει ει ει εν σε τη η ην Θε ο ο
 το ο ο ο ο ο κον την α ει μα κα α ρι ι στον
 και αι πα να α μω ω μη η η η τον και μη τε
 ε ε ρα α α τϛ Θε ε ϛ ϛ ϛ ϛ ϛ η
 μων την τι μι ω τε ε ε ε ρα αν τωων
 Χε ρϛ ϛ βι ιμ και αι ε εν δο ο ξο ο
 τε ε ε ε ραν α συγ κρι ι ι τω ω ως

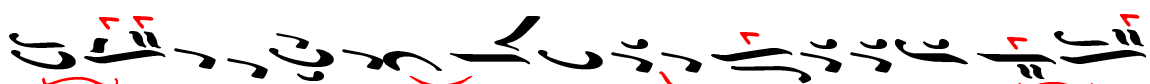

 τω ω ων Σε ε ε ε ε ρα φιμ την α δι ι ι

 ι α α α φθο ο ο ρω ως Θε ο ο ο

 ον Λο ο ο ο γο ον τε ε κϑ ϑ ϑ σαν την

 ο ο ον τω ω ωως Θε ε ο ο το ο ο

 ο ο κον Θε ο το ο ο ο κον

 σε ε ε με γα α λυ υ υ υ υ νο με ε ε

 ε ε ε ε εν

Ἐτονίσθη ἰδ' Σεπτ. , βθ', ἐξηγήθη καὶ ἐγράφη κς' Ὀκτ. , βιθ', Ἰ.Α.

Κοινωνικόν, Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Πα ϑ

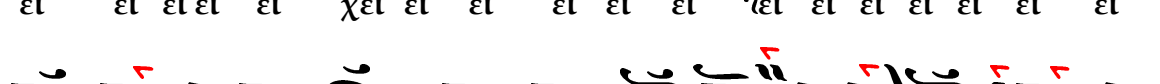

A Πα
 ι αι νει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

 ει ει ει ει ει ει ει ει χει ει ει ει ει

 ει ει χει ει ει ει ει ει ει ει χει ει

 χει ει ει ει ει ει ει ει χει ει ει ει ει

 ει ει ει ει ει χει ει ει ει ει χει ει ει ει

 χει ει ει ει ει αι αι νει ει ει ει ει ει

τε το ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον

Kυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

Νη υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
Πα το ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ον κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

ρι ι ι ι ι ι ι το ον κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε εκ τω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
Δι Πα

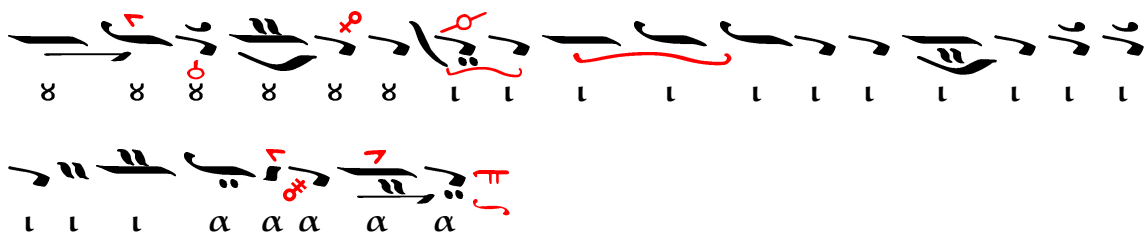
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
Μ Κε

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
ρα α α α ε εκ των

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
ρα α νω ων ρα α α α λιε

ε ε ε λιε ρα λιε ρα α ρα α α λιε ε ε λιε ρα

α α λιε ρα α α α ρα λιε Α α α λ λη λω

Ἦχος Δι-Θ

Ειδομεν το φως το αληθινον ελαβο
μεν Πνευμα επουρανιον ευρομεν πιζιν αλη
θηα διαιρετον Τριαδα προσκυνη
τες αυτη γαρ ημας εεσωσε εν

Ἦχος Δι-Θ

Πληρωθη ητω στομα ημων αινεσε
ως ος Κυριε οπως ανυμνησωμεν την δο
ξαν ος οτι ηξιωσας ημας των α
γιων ος μετασχειν μυστηριων τηρησον
ημας εν τω σωαγιασμω ολην την η
μεραν μελετων ταστην δι και οσουνην ος
Αλληλα Αλληλα Αλλη
λα ια ααα

Ἦχος Δι-θ.

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με

νον ^Δ α πο τῶ νυν και ε ως τῶ αι ω ω νος ^θ (δὶς)

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη

με ε ε ε ε νο ο ο ον ^ζ α πο τῶ νυν και ε ως

τῶ αι ω ω νο ο ος ^Δ